

Örgütlenme Sorunu Üzerine I

Mart 1933

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

KOMÜNİST BİRLİK
Yayımları

KOMÜNİST BİRLİK Yayınları

Genel Sıra No : 16

Birinci Basım : Haziran 1989

SUNU

Komünist Birlik Yayınları, Örgütlenme Sorunu Üzerine I başlıklı broşürüyle, ülkemizin tüm Leninci kadro ve çevrelerine, ülkemiz komünist partisinin Leninci ilkeler doğrultusunda yeniden biçimlendirilmesi projesini sunuyor. Bu projenin tartışılması boyunca, birlik ve örgütlenme sorunlarının reformizm ile Leninizm arasındaki ayrışma çerçevesinde yeni bir düzleme yükseleceği kanısını taşıyor. Öte yandan bunun bir "proje" olduğunun altını çiziyor. İçinde bulunduğumuz dönemde Lenincilerin örgütlenme projesinin ortaya konup tartışmalarla zenginleştirilmesi, bu alan da reformizmin tek başına at koşturmasının önünü almanın ve kadroların "birlik" lufazları ardında gerçek ayrışmayı gözden kaçırmalarını önlemenin biricik yolu gibi gözüküyor. Bu durum tüm Leninci kadro ve çevrelerin sorumluluğunu önemli ölçüde artırıyor. Bu konuda her gecikme, değişik boyutta tehlikeleri gündeme getiriyor. Reformizmin boyatma tehlikesinin yanısıra ve daha da önemlisi Leninci kadreler arasındaki birlik eğilim ve iradesinin erozyona uğraması ve yuvarlaşma eğiliminin yeniden hortlaması. Komünist Birlik Yayınları, ülkemiz Lenincilerinin üzerlerine düşen sorumluluğa uygun davranacakları inancındadır.

Haziran 1989

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAN TARİH

Hem dünyada, hem de ülkemizde komünist hareket ilginç, ama oldukça sancılı bir dönemi yaşıyor. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere kimi sosyalist ülkelerde reel sosyalizmin belirli sorunlarına çözüm arayışı, kapitalist-emperyalist dünyada bilimsel-teknik devrimle de bağlı yeni gelişmelerin analizi, nükleer tehdit, çevre sorunu, dış borçlar ve açlık gibi sorunların ulaştığı boyutun gerektirdiği değerlendirmeler çerçevesinde geniş bir tartışma açıldı. Bu tartışma, kuşkusuz, tüm komünist partilerinde yankı buldu; her büyük tartışmada olduğu gibi uç noktalara yuvarlananlar oldu, oluyor. Bu süreçte en sağ yorumu getirenlerin ağırlıklı çabalarıyla, işçi sınıfının tanımı, onun tarihsel misyonu ve öncülüğü, komünist partisinin gerekliliği ve hatta sosyalizmin kendisinin kaçınılmazlığı tartışma konusu haline geldi. Bu durumda bir bilim ve dünya görüşü olarak, bir teori olarak Marksizm-Leninizm, komünistler arasındaki tartışmalarda bile, kimileri için, referans noktası olmaktan çıktı. Marksizm-Leninizm'in toplumsal pratiğin, tarihin sınavından yüzyakıyla çıkmış, tüm sosyalist devrimlerde doğrulanarak yasallık durumuna yükselmiş kimi temel ilkeleri, örneğin Lenin'in emperyalizm, devlet, devrim ve parti öğretileri, tüm komünistlerin ortak doğruları olmaktan çıktı. Komünist harekette, Marksizm'in yöntemi olan diyalektik maddecilikten bile kuşku duyulur oldu, başka yöntemlerin günümüz dünyasını daha iyi açıklayabileceğinden söz edenler türedi. Bu durumda, komünistler arasında uzun yıllardır gelenekselleşmiş tartışma yöntemleri adeta anlamsızlaştı. Doğaldır ki, kimi çevreler için, bu bağlamda Marksizm-Leninizm bir eylem kılavuzu olma niteliğini yitirdi.

Bugünkü ortam, bir anlamda komünist hareketin Komintern-öncesi dönemi-ne, Leninizm-öncesi dönemine benzetilebilir. Kapitalizmin emperyalist aşamaya geçtiği, bunun sonucunda hem uluslararası komünist hareketin, hem de tek tek ülkelerdeki komünist partilerinin önüne bir dizi ideolojik-teorik-politik-örgütsel sorunun geldiği o dönemde, Batı Avrupa'nın güçlü sosyal demokrat partileri ile devrimci-komünist akımları arasında ortak kabul gören, tartışmaya temel olacak ilke ve ölçütler kalmamıştı. Sosyalizm, toplumsal mücadele ve parti anlayışları birbirine karşıt siyasal hareketler, ister istemez, belirledikleri amaçlar ve buna ulaşmak için izleyecekleri yol konusunda da birbirlerinden köklü bir biçimde ayrılmışlardı. Bu ideolojik-politik-örgütsel farklılıklar temelinde ileriye doğru büyük bir kopuş gerçekleşti. Lenin'in önderliğinde komünist hareket reformizmi aşarak bir üst basamağa sıçradı. İşte komünist hareket, bugün, kimi çevrelerce yeniden bu olumlu kopuşun öncesine döndürülmek isteniyor.

Kuşkusuz, bugün, koşullar alabildiğine farklıdır. Birincisi, sosyalizm

artık yaşayan bir toplumsal sistem durumuna gelmiş, her yanıyla bilinmeyen ve dıştan saldırıya açık bir ormanda yol açma biçiminde süregiden hareketinde yeni sorunları aşmak göreviyle yüzyüze gelmiştir. Sosyalizmin antagonist bağdaşmaz-olmayan çelişkileri boyunca süregiden hareketi, kimi eksiklik ve hatalardan dolayı, zaman zaman sekteye uğramış; bu süreçte aşılması gereken kimi sorunlar ağırlaşmıştır. Bugün sosyalist ülkelerin yeniden yapılanma-açıklık-daha fazla demokrasi biçiminde ortaya koydukları doğrultu, işte bu sorunların aşılmasına yönelik bir arayıştır. İkincisi, tekelleri kapitalizm, devletle bütünleşmiş tekelleri kapitalizm biçimine bürünmüş, dünya kapitalist-emperyalist sistemi içinde uluslararası tekellerin etkisi son derece büyümüştür. Bu süreçte devletle bütünleşmiş tekelleri kapitalizm, bir yandan bilimsel-teknolojik devrimin nimetlerinden yararlanarak, öte yandan yeni bir soğuk savaş ortamı yaratacak kadar gerginliği tırmandırıp nükleer silahlanmayı akılalmaz boyutlara ulaştırarak, içinde bulunduğu ekonomik, toplumsal ve siyasal bunalımdan çıkmaya ve ömrünü uzatmaya çalıştı. Nasıl ki emperyalizmin bu olanaklardan yararlanamadığını, manevralarının tümüyle başarısızlığa uğradığını öne sürmek doğru olmazsa, aynı biçimde, bu gelişmelerden tarihsel bakımdan ömrünü tamamlamış emperyalizmin başarılılığını kanıtlayacağı sonucunu çıkarmak da doğru olmaz. Üçüncüsü, nükleer tehdit, çevre kirlenmesi, dış borçlar ve açlık, dünyada insansoyunun varlığını sürdürmesini ciddi düzeyde tehlikeye düşürecek bir boyuta ulaşmıştır. Bu durum, komünistlerin çözmek durumunda olduğu sorunlar yumağını daha da karmaşıkleştirmiştir. Bu üç olgunun çakışması, komünist hareket içinde kimi çevreleri paniğe kapılmaya, sorunların kaynağını toplumsal gelişme sürecinde, toplumsal ilerlemenin nesnelliğinde aramak ve bilimsel dünya görüşümüz çerçevesinde çözümlerini araştırmak yerine, düşünce sistemimizde, dünya görüşümüzde, mücadele anlayışımızda, örgütlenme normlarımızda aramaya, bunun doğal sonucu olarak da pusulasız, "zihni zincirlerinden kurtarmış", bilimin yel gösterici ışığından yoksun, açık denizde bu değerlerimizi birer kum torbası gibi denize atarak batmaktan kurtulabileceklerini sanmaya yöneltmiştir. Bunda, özellikle kapitalist ülkeler bakımından emperyalist propagandanın etkilerini gözardı etmek önemli bir hata olur. Nasıl II. Enternasyonal döneminde, Lenin'in muhatapları emperyalizmi kavrayamadıkları için kapitalizmin kendiliğinden söneceğini, devrime gerek kalmadığını söyledilerse, bugün de kapitalizmin "sönümleneceğinden" söz edenler, kapitalizm içinde de sorunların çözümlenebileceğinden, devrimler zorlanırsa dünyanın yokolabileceğinden söz edenler, kaos anlayışlarıyla ortaya çıkıyorlar. Lenin'in "Ne Yapmalı?"da belirttiği gibi, "bir hareketin mücadele hedefleri ve anlayışı neyse, örgütlenmesi de ona göre şekillenir." İşte bugün ülkemiz komünist hareketinde yaşanan yeniden biçimlenme de, Lenin'in bu saptamasının doğruluğunu ortaya koyuyor.

Bugün ülkemiz komünist hareketinde bir ayrışma gün günden daha net ortaya çıkıyor : Bir yanda reformizm, öte yanda Leninizm. İdeolojik-teorik-politik düzlemde ortaya çıkan ayrışma, kendini, kaçınılmaz olarak örgütsel düzlemde de belli ediyor. Bu, günümüzde ülkemizdeki komünist hareketin birinci özelliğidir. İkinci özellik, komünist hareketteki birlik eğilim ve iradesi. Gerçekten de 1980 öncesinden farklı olarak bugün her komünist örgüt ya da çevre tek başına gelişmeyi değil, birleşerek yeni sentezler oluşturmayı öne koyuyor. Bu anlamda komünist harekette benzeşenlerin birleşmesi için son derece elverişli bir toplumsal psikolojik ortam var. Birlik eğilim ve iradesi, kimi zaman ütopyik boyutlar olsa da, hangi zeminde kimlerin birliği gibi belirleyici sorunları dikdat odağından kaçırır da, bir bütün olarak komünist hareketin genelinde egemen. Üçüncü özellik, ülkemiz komünist hareketinin işçi sınıfı hareketiyle bütünleşememiş olması. Türkiye komünist hareketinin 1973'ten sonra ve özellikle 1976-1980 arasında bu yolda atmış olduğu kimi olumlu adımlar, elde edilmiş olan kazanımlar, 12 Eylül darbesinden sonra büyük ölçüde sarsılmıştır. Dördüncü özellik, değişik komünist örgüt ve çevrelerin kendi içlerinde, kimileri ideolojik-politik nedenlerle, kimileri örgütsel nedenlerle bağlı yoğun bir ayrışmanın yaşanmasıdır. Deyim yerindeyse, 1980 öncesinin hiçbir örgüt ya da çevresinden varlığını yekpare olarak sürdürebileni yoktur. Komünist hareketteki tablo, biz istesek de istemesek de, budur. Bu durumda ne yapmalı? Olası gelişme doğrultuları nasıl öngörülebilir ve buna uygun öneriler neler olmalıdır?

Açık olan şu : Ünitimizdeki dönemde reformizm ile Leninizm net bir biçimde ayrılmış iki akım halinde örgütsel ifadelerini bulacaklardır. Gerek ideolojik-politik doğrultuları itibariyle, gerekse örgütlenme ve mücadele anlayışlarıyla artık ülkemizde bu iki hat ayrılmış ifadelerine sahip olacaklardır. "Yeni" teorik açımlar çerçevesinde öne sürülen çağımız değişti, toplumsal ilerlemenin sürükleyici gücü, içeriği ve ölçütleri değişti, işçi sınıfının tarihsel misyonu, bununla ilgili olarak da komünist partisinin görevleri değişikliğe uğradı, sonuç olarak devrimin partisi olma niteliğiyle ilgili parti anlayışımız da değişmelidir, artık Leninci parti ilkelerinden vazgeçilmelidir anlayışı, tek sözle ideolojik-politik düzlemde başlayan likidasyon, örgütsel planda likidasyonla tamamlanıyor. Önce işçi sınıfının tarihsel misyonunu yerine getirmek için devrimin zorunluluğundan vazgeçenler, bu devrimin ana silahı olan Leninci partiden de vazgeçiyorlar. Bu likidasyon sürecinde TKP ve TİP yönetici çevreleri, TBKP girişimiyle başı çektiler. Bugün TBKP yönetici çevrelerinin bu süreci genişletebilmek, kendi reformist doğrultularını daha geniş kesimlere dayatabilmek için atmaya karar verdikleri adım, geniş reformist parti içinde TBKP'nin kendisini de ortadan kaldırma

önerisidir. TSİP yönetiminin kimi kesimlerinin, öncelikle ideolojik-politik netlikten uzaklaşarak soruna yaklaşması, "birlik süreci"nin teknik yanlarına ağırlık vermesi, adında, programında, kuruluş ilkelerinde birleşilemeyen bir süreci geri döndürülemez ilan etmesi, bu çevrenin de önitimizdeki süreçte ayrışmasının ve kimi yönetim kesimlerinin esas olarak Leninci parti öğretisi ve anlayışını bütünüyle terk etmeye yatkın olduğunun işaretlerini veriyor.

Tüm bu gelişmeler neyin ifadesi? Tek sözle, ülkemiz komünist hareketinde Lenincileşmenin, komünist hareket ile işçi sınıfı hareketinin tek bir kanalda birleştirilmesiyle birlikte başarısız olmasının. Şu gerçek kendini gösteriyor : 1980 öncesinde değişik parti, hareket ve çevreler içinde dağınık halde bulunan Leninci kadroların tekil, birbirinden kopuk çabaları, bu parti, hareket ya da çevrelerin hiçbirini Lenincileştirmeyi başaramamıştır. Bu süreçte Leninci çelik çekirdek olarak kendini ilan eden ve serpilip boy atarak Leninci partiyi bir başlarına oluşturacaklarını öne sürenler de aynı başarısızlıkla yüzyüze gelmişlerdir. İşte bugün, komünist partisinin Leninci ilkeler doğrultusunda yeniden biçimlendirilmesi uğrunda tutulacak ana halkayı yakalamak bakımından bu gerçek büyük önem taşıyor.

1980 öncesinde TKP ve TİP içinde yer alan komünistlerin iradesi, herşeyden önce komünist harekete işçi sınıfının tarihsel misyonunu yerine getirme, yani kapitalizmi devrimci yoldan aşma iradesiyle katılmış olan Lenincilerin iradesi, TBKP girişimiyle hiçe sayılmıştır. Bu durum, TKP ve TİP üyesi Leninci kadroları tarihsel bir sorumlulukla yüzyüze getirmiştir : Ya komünist hareketimizin 70 yıllık örgütlenme geleneğinin, Marksizm-Leninizm'in inkarı temelinde likidasyonu girişimine boyun eğmek, ya da komünist olma sorumluluğuyla davranmak. Bu sonucu belirleyici dönemde kimi kadrolar, ideolojik-politik düzlemde Marksizm-Leninizm'in inkarını görmeyerek, sorunu, birliğin sözümlerine bağlanmasının verdiği hoşnutsuzlukla da ilgili olarak, TBKP girişimi içinde "bir düzeltme ve iyileştirme" çabası biçiminde belirlediler. Bunlar reformizm ile Leninizm arasındaki ayrışmayı TBKP'nin iç süreci içinde sancılı bir yoldan yaşayarak öğrenmeyi öğlediler. TKP ve TİP kökenli kimi Leninci kadrolar ise, TBKP'de ifadesini bulan ideolojik-politik-örgütsel likidasyonla ta baştan karşı çıkarak bu girişimde herhangi bir biçimde yer almayı reddettiler. Ülkede ve yurtdışında birbirinden kopuk bir biçimde gelişen bu tutum, süreç içinde belirli birlikteliklerin, özellikle 1980 öncesini beraberlikler ve cezaevleri deneyimi temelinde oluşmasına yolaçtı. Daha açık bir deyişle, TBKP girişimine karşı tutum alan TKP ve TİP kökenli Leninci kadrolar, bütünsel bir hareket halinde iradelerinin ifadesini ortaya koyamadılar. Bunda elbette TBKP girişimi sürecinde TKP

ve TİP üyelerinin iradelerinin eksiksiz yansımaları sağlayacak mekanizmaların yaratılmasından özenle kaçınılarak bir oldu-bitti yaratılmasının ve bu partilerin merkezi organlarının Leninci kadroların iradesini temsil etmekten uzak olmasının rolü büyüktür. İşte böylesi bir ortamda TBKP girişimine karşı tutum alan TKP kökenli Leninci kadrolardan bir grubu, Komünist Birlik imzasıyla Leninci ideolojik-politik doğrultuyu savunma, reformizmi, pragmatizmi ve likidasyonculuğu açığa çıkarma ve bu süreçte, nesnel olarak aynı konumda bulunan ve ortak tutum almış olan TKP kökenli Leninci kadroları biraraya getirerek ortak iradelerini biçimlendirme çabasına girişmiştir. Başlangıçta Leninci kadrolarla TKP'yi yeniden ayağa kaldırma biçiminde ifadelenen bu girişim, TKP kökenli kadroların yanısıra TİP kökenli kadroların da katılımı ve ülkemizde komünist hareketin yukarıda sıralanan dört özelliğinin birarada değerlendirilmesi sonucu, Türkiye komünist hareketinin devrimci bir program ve tüzük etrafında Leninci birliğinin oluşturulmasına katkıda bulunmaya yükselerek zenginleşti. Bir diğer deyişle, TKP'nin Leninci üyelerinin biraraya getirilerek devrimci bir ideolojik-politik doğrultuda uyumlu etkinliklerini sağlamak zorunlu bir görev olmayı sürdürmekle birlikte, bu, tek başına, ülkemizde komünist partisinin Leninci bir anlayışla yeniden biçimlendirilmesi sürecinde Leninci kadroların birliğinin örülmesi bakımından bu uğrakta yetersiz kaldı, aynı süreçte değişik örgüt ve çevreler içindeki Leninci eğilimli kadrolarla birlikteliğin sağlanarak bu görevin yerine getirilmesi belirleyici bir önem kazandı. Bugün Komünist Birlik Yayınları'nın ideolojik-politik doğrultusunda birleşen kadroların etkinliklerini yoğunlaştırmaları, henüz değişik örgüt ve çevreler içinde dağınık haldeki Leninci kadroların, Marksizm-Leninizm temelinde, ülkemizde sınıf savaşımının somut durumunun ve olası gelişme doğrultularının bilimsel analizi ve öngörüsünden hareketle oluşturacakları devrimci bir program etrafında birleşerek, toplumsal pratik içinde işçi sınıfı hareketiyle komünist hareketin tek bir kanalda akıp bütünleşmesi ni sağlayacak doğru taktikleri belirleyip işçi sınıfımızı ve emekçi halkımızı aydınlık yarınlara, sosyalizme ve komünizme götürme azim ve iradelerinin örgütsel düzeyde somutlaşmasına katkıda bulunma çabasının bir ifadesidir. Gerçekten de bugün ülkemiz komünist hareketinde değişik örgüt ve çevreler içinde Leninci konumlarda yer alan kadroların birlik özlemi, bu tek tek örgüt ya da çevrelerin kendi gelişimleriyle Leninci partiyi yaratacakları gibi bir yanılgıdan uzaklaşmış ya da bunu tümüyle terketmiş olmaları, Leninci parti ilkeleri doğrultusunda komünist partisinin yeniden biçimlendirilmesi konusunda son derece elverişli olanaklar yaratmaktadır. Bu olanağı gerçekliğe dönüştürmenin yolu; birincisi, ideolojik-politik netliği artırmaktan, yani birliğin nesnel etmenini güçlendirmekten, ikincisi, Leninci kadrolar arası iletişim ve

bilgi alış-verişinin yoğunlaştırılmasından, ortak iş üretiminden, eylem de birlikten, yani öznel etmenin oluşturulup pekiştirilmesinden geçiyor Komünist Birlik Yayınları'nın ideolojik-politik doğrultusunda hareket eden kadrolar, devrimci çevrelerde 12 Eylül ertesinin ideolojik-politik-örgütsel erozyonuna gelip eklenen pragmatist-reformist-legalist anlayışın yıkıcı etkilerini en aza indirmek için, Marksizm-Leninizm'in arılığine, bu öğretiyi etrafında Leninci kadroların toparlanmasına özel bir önem vermektedirler. Gerçekten de sorun bugün şu ya da bu nedenle varolan örgütsel dağınıklık ya da likidasyonculuğa karşı olanların ilkesiz bir birliktelik sağlamaları değildir. Tam tersine yaşanan çumsuzluğun aşılması için yeni tipten Leninci bir komünist partisi halinde örgütlenmenin ana halkasını ideolojik-politik hattaki ayrışma ve netlik oluşturmaktadır. İdeolojik-politik platformdaki netlik, Leninci kadroların birliğinin temel güvencesi olacaktır.

Bu çerçevede, Komünist Birlik Yayınları'nın ideolojik-politik doğrultusunda hareket eden kadrolar, ülkemizdeki tüm Leninci kadro ve çevrelerin dikkat odağına Leninci bir partinin ortaklaşa biçimlendirileceği bir birlik kongresinin hazırlıklarının tamamlanarak toplanması önerisini getirmektedir. Bu hazırlık sürecinde tüm çevreler kendi ideolojik-politik platformlarını ve bu platform çerçevesinde oluşturdukları ya da oluşturacakları program ve tüzük taslaklarını tartışmaya sunmalıdır. Bu birlik kongresi, komünist ve işçi hareketimizin 70 yıllık örgütlü mücadele geleneğinin doğal mirasçısı olarak, elbette komünist ve işçi hareketinin olumlu-olumsuz yanlarını irdeleyerek, olumsuzlukları aşarken, olumlu geleneklerin taşıyıcısı olarak bir senteze ulaşacaktır. Ülkemizin 70 yıllık komünist ve işçi hareketinde TKP'nin başat bir yer tutması, nasıl onun dışında komünist ve işçi hareketinin bulunmadığı ve Leninci kadroların yalnızca TKP geleneği içinde filizlenip boy attığı hatalı yargısına yol açmamalıysa, aynı biçimde, farklı geleneklerden gelen Leninci kadroların da TKP'nin bu tarihsel konumuna ve yerine ilişkin yargılarının nesnel bir değerlendirmesini de gerektirmektedir. Bu tartışmalara zemin olacak, komünistler arasındaki ideolojik-politik-örgütsel birliği taçlandırarak ve ülkemizde komünist partisinin Leninci anlayışla yeniden biçimlendirilmesini sağlayacak böylesi bir birlik kongresi, tıpkı TKP'nin 1. kuruluş kongresinde olduğu gibi, katılan tüm çevrelerin evsahibi sıfatıyla yer alacakları ve özgür iradeleriyle kendi öznel varlıklarını Leninci parti halinde bir potada eritecekleri ana araç olacaktır. Komünist Birlik Yayınları'nın ideolojik-politik doğrultusunda hareket eden kadrolar, çok uzun bir zaman dilimini kapsamamasını diledikleri bu süreçte, görevlerini, ideolojik-politik netliğin sağlanması yolunda faaliyetleri yoğunlaştırıp eşgüdüllü kılma ve

aynı zamanda Leninci kadroların, toplumsal pratiğin önlerine koyduğu pratik görevleri ertelememelerini sağlayacak bir örgütlülük içinde hareket etmelerini güvence altına alma olarak formüle etmektedir.

Komünist harekette hızla bir netleşmeye doğru gidiyoruz. Kimi çevrelerin haklı olarak dile getirdikleri gibi, "aynılar aynı, ayrılar ayrı yerde" toplanıyor. Reformizmin aynı kanala, TBKP'nin ideolojik-politik doğrultusuna aktığı görülüyor. Sorun, "ayrı"ları, Lenincileri "aynı" doğrultuda birleştirmek ve Ülkemizin komünist partisini Lenincilerin elbirliğiyle yeniden biçimlendirmek. Sorun, "ayrı"lığı dile getirmek noktasında bitmiyor; tam tersine "ayrı"ların "aynı" örgütlenmede birliğini sağlamak biçiminde kendini belli ediyor. Reformizmin yenilgiye uğratılması, "ayrı"ların bu bilinçle davranmalarından ve politik ustalıklarından geçiyor. Ülkemiz Lenincilerinin bu bilinç ve ustalağa sahip olduklarına inanıyoruz.

Haziran 1989

KOMÜNİST BİRLİK YAYINLARI

1. Birlik ve Yasallık Üzerine, Birinci Basım : Mayıs 1988, tükendi, genişletilmiş yeniden basımı hazırlanıyor.
2. Elveda Marksizm-Leninizim,Merhaba Yeni Açılım, Birinci Basım :Haziran 1988, tükendi, genişletilmiş yeniden basımı hazırlanıyor.
3. Demokrasi ve Demagoji, Birinci Basım : Temmuz 1988, tükendi, genişletilmiş yeniden basımı hazırlanıyor.
4. Marksizm-Leninizim Yolumuzu Bugün de Aydınlatıyor, Birinci Basım:Ekim 1988, İkinci Basım : Nisan 1989
5. De Te Fabula Narratur, Birinci Basım : 7 Kasım 1988, tükendi.
6. Marksizm-Leninizim Yolumuzu Bugün de Aydınlatıyor II, Birinci Basım: Aralık 1988, İkinci Basım : Nisan 1989
7. Ülkemizde Durum ve Komünistlerin Görevleri, Birinci Basım : Ocak 1989, tükendi, Demokrasi ve Demagoji broşürünün yeni basımında yer alacak.
8. Ya Sosyalist İdeoloji, Ya Burjuva İdeolojisi:Orta Yol Yok!, Birinci Basım : Şubat 1989, tükendi, Demokrasi ve Demagoji broşürünün yeni basımında yer alacak.
9. Bir Tartışmanın Işığında "Yeni Politik Kültür" ve Komünist Ahlak, Birinci Basım : Mart 1989, tükendi, Marksizm-Leninizim Yolumuzu Bugün de Aydınlatıyor III broşürünün girişinde yer alacak.
10. M.Güneş, Yeni Açılım Üzerine Sesli Düşünceler, Birinci Basım :Nisan 1989
11. Program Sorunu Üzerine I, Birinci Basım : Mayıs 1989
12. Program Sorunu Üzerine II, Birinci Basım : Mayıs 1989
13. M.Güneş, Yeni Açılım Üzerine Sesli Düşünceler II, Birinci Basım: Mayıs 1989
14. Timur Timofeyef, Bilimsel-Teknolojik Devrim İsci Sınıfının Rolünü Azaltıyor Mu ?, Birinci Basım : Haziran 1989
15. İsmet Korkmaz, Spartaküs Olmak Sezarlarla Dövüşmeyi Gerektirir, Birinci Basım : Haziran 1989

1. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 1919-1924

2. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 1924-1930

3. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 1930-1936

4. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 1936-1942

5. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 1942-1948

6. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 1948-1954

7. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 1954-1960

8. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 1960-1966

9. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 1966-1972

10. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 1972-1978

11. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 1978-1984

12. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 1984-1990

13. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 1990-1996

14. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 1996-2002

15. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 2002-2008

16. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 2008-2014

17. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 2014-2020

18. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 2020-2026

19. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 2026-2032

20. Yeni Türkiye'nin Kuruluşu ve İlk Yılları : 2032-2038

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

1000 TL